

ASRIN İHANETİNİN ANALİZİ

Prof. Dr. Ahmet ŞİMŞİRGİL

<http://ahmetsimsirgil.com/asrin-ihanetinin-analizi/>

28 Temmuz 2016

Fethullah Gülen (F.G.) 1980 öncesinin en ateşli vaizi idi. Nurcuların en kapalı gurubu olup özellikle Seyid Kutub gibi İslamcı denilen ihtilalci liderlerin tesiri altındaydı. Nitekim gençlik yıllarını Seyid Kutub'un eseri olan "Fizilali'l Kuran elimizden düşmezdi", diyerek belirtecektir. Dönemin Cumhurbaşkanı, Genelkurmay başkanına her tür hakareti yapar, kasetleri elden ele dolaşırdı. Nedense herkesin eliyle konmuş gibi bulunduğu 12 Eylül İhtilalinde o bir türlü bulunamadı. Onun dokunulmazlık zırhı mı vardı? Kimler tarafından korunuyordu, bilinemedi. 1980-1982 yılları arasındaki irtibatlı olduğu kişiler ve görüşmeleri çözülebilse emnim bugünler çok iyi anlaşılacaktır. Zira Türkiye'yi 15 Temmuz İhtilaline götüren yolun o günlerde temelini atıldığını düşünmekteyim. Sonrası hep o projenin uygulanması olarak devam edecektir.

Nitekim 1983'de tekrar meydanlara çıktığında artık cübbe ve sarıklı bir vaiz yoktu. Bambaşka bir F.G. vardı. Özellikle okul ve medya ile 'ağ cemaati' yapılanmasına geçti. Hemen her vilayette okulları, ışık evleri ve yurtları öyle hızlı geliyordu ki takip edebilmek neredeyse mümkün değildi. Yurtlarında ve evlerinde sadece Said Nursi'nin kitapları okutuluyordu. Öyle ki gençlere "Kuran-ı Kerim değil risaleler okunsun" derlerdi. Bu itibarla diğer nurcu kolları da önceleri mesafeli durdukları F.G'ye kısa sürede ısınacaklardır. 1986 da Zaman gazetesi yayın hayatına başladı. 1990 yılına geldiğinde artık alt yapı tamamlanmış bulunuyordu. Bundan sonra hizmet kartopu gibi büyüyecekti.

Gürcistan ve Azerbaycan'la başlayan dış geziler kısa sürede yerini hizmet alanları ile doldurmaya başlayacaktı. Büyük seferberlik başlamıştı. Yabancı ülkelerde ticari şirketler, okullar ve üniversiteler süratle birbirini kovalamaya başladı. İlk olarak Orta Asya'nın pek çok ülkesinde okullar açıldı. Bunları üniversiteler izledi. 1992 yılında Kazakistan'a giden Gülen'in taraftarları iki yıl içinde 29 lise açtılar. Dört yıl sonra da Süleyman Demirel Üniversitesi faaliyete geçti. 1992 yılında dönemin Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın, Kazak lider Nursultan Nazarbayev'e tavsiye mektubu yazmasından sonra F.G'yi izleyenler bu ülkede daha rahat çalışma olanağı buldular.

Ardından Gülen'in okulları Afrika kıtasını, Balkanları, Avrupa ve Amerika'yı bir ağ gibi sarmaya başladı. Okul açılmayan ülke kalmamış gibiydi. Gülen hareketi, eğitim alanında artık küresel bir oyuncu konumuna geldi. Bu okullarda yerel nüfusun en yetenekli ve zeki çocukları kendilerine yer buluyorlardı. Üstelik okulları yüksek ücretli olup bedeli ülkedeki ekonomik şartlara göre belirleniyordu.

Nasıl oluyordu bu? Her tarafta okul açılmasına imkan veren sihirli değnek kimdi? Adlarını iftiharla andıkları iki isim aslında bütün soru işaretlerini çözüyor gibiydi. **İshak Alaton** ve **Üzeyir Garih** çilingir vazifesi görmekte idiler. Bu büyük ilişkinin sırrı ne idi? Yahudi iş

adamları Gülen'in okullarının bütün dünyaya yayılması için neden bu kadar gayretle hizmet veriyorlardı?

Üzeyir Garip, doksanlı yıllarda, Hürriyet Gazetesi'ne vermiş olduğu röportajda yurt dışı okulları için büyük destekler, maddi yardımlar yaptığını belirtirken Gülen cemaatini öve öve bitirememişti. Aslında onun ölümündeki sır perdesini de yeniden aralamakta fayda vardır.

1991 yılında Mihail Gorbaçov'un Glasnostu (açıklık politikası) ile Gülen'in okul faaliyetleri tam da denk düşmüştü. Güleciler bir taraftan süratle Türk Cumhuriyetlerinde okullar açarlarken bir taraftan da Türk Cumhuriyetlerinden gelen çocukları kabul ediyorlardı.

Öyle ki sonraki bir beş -on sene içerisinde CIA raporlarında **“Amerika, F.G. sayesinde Orta Asya'ya bomboş bir İslamiyet götürdü”** denecekti.

Zira Gülecilerin götürdüğü İslam'ı kimse anlamıyordu. Dışa açılımın üzerinden birkaç sene geçtiğinde Gülen'in hareketinin CIA'nın tam kontrolünde olduğu Rusya ve Özbekistan'ın bu okullara karşı aldığı tavırdan da anlaşılacaktı.

Gülen gurubu sırasıyla 1980 İhtilali sonrasındaki Cunta Hükümeti ve ardından Özal'lı yıllar da gayet hızlı ve rahat bir şekilde faaliyetlerini yürütmüştü. Sağ ya da sol bütün hükümetler ile tam bir uyum içerisindeydi. Fakat 90'ların sonlarına doğru, 28 Şubat'ın yaşandığı yıllarda Erbakan Hükümeti ile bir türlü anlaşamadı. Refahiyol Hükümeti'nin yıkılmasında önemli rol oynadı. Bu sırada 28 Şubat darbecileri kendisine karşı mıydı o da anlayamadı.

Şurası muhakkak ki 28 Şubat cuntası özellikle İslam karşıtlığı ile özdeşleşmişti. Bu bağlamda cuntacılar Gülen'in de üzerine yürürken beklenmeyen bir tepkiyle karşılaştılar. Bu tepki **Bülent Ecevit** ile **Koç gurubundan** gelmişti. Gülen bu hizmetinin semeresi olarak akabinde kurulan Ecevit Hükümeti zamanında, Meclise kontenjandan 7-8 Milletvekili yerleştirecekti.

Gülen aynı yıllarda İslam aleminde en fazla tartışmalara sebep olacak uygulamaları da başlatacaktır. Bunların en mühimi Abant toplantılarıdır. Başta ilahiyatçılar olmak üzere önemli sayıda gazeteciler bu toplantılara katılacaktır. Gülen'in ilk Abant toplantısına gönderdiği şu mesajı her şeyi ifade etmekteydi. Burada Gülen:

“Vahye dayalı, hayatın her alanını kuşatan İslam'ı tehlikeli ve milli birliğe zarar verici buluyorum” diyerek 1428 yıllık İslam'ın özüne, aslına düşman olduğunu açıkça ortaya koyuyordu.

Daha sonra Gülen'in Papa ile diyalogu uzun süre gündemi meşgul edecekti.

Zira Gülen'in Papa'ya yazdığı mektubu çok çarpıcıydı. Gülen, 10 Şubat 1998 tarihli Zaman gazetesinde yer alan mektubun başlarında maksadını şöyle ifade etmekteydi:

“Pek muhterem Papa Cenapları.

Papa 6. Paul Cenapları tarafından başlatılan ve devam etmekte olan dinlerarası diyalog için Papalık Konseyi (PCID) misyonunun bir parçası olmak üzere burada bulunuyoruz. Bu misyonun tahakkuk edişini görmeyi arzu ediyoruz. En aciz bir şekilde hatta biraz

cüretle, bu pek kıymetli hizmetinizi icra etme yolunda en mütevazî yardımlarımızı sunmak için size geldik.

İslam yanlış anlaşılan bir din olmuştur ve bunda en çok suçlanacak olan Müslümanlardır...”

Gülen açık bir biçimde o güne kadar yaşananlardan Müslümanların sorumlu olduğunu ve kendisinin de papalık konseyinin bir parçası olduğunu dünyaya ilan ediyordu. Yani bu ifadeler diyalog denilen olayın aslında İslam’ı yok etme girişiminin projesi olduğunun dünyaya haykırışı idi. Fakat Müslümanların artık gözleri bunları görececek durumda değildi.

Bütün bu faaliyetleriyle Gülen tam tartışılmaya ve belki Müslümanların gözünden düşmeye başladığı sıralarda Amerika’ya çekilmesi projenin yeni safhasının başlangıcı olacaktı. Hakkında davalar açılmış ve sanki darbecilerden kaçmış süsü verilmişti. Bundan sonra ki faaliyetleri artık izlenemez hale gelecekti. Artık o bir kahramandı(!). Sadece Pensilvanya’ya gidenlerin ülkeye haberler getirdikleri bir azizdi(!).

Aslında 28 Şubat bunlar için mi düzenlenmişti araştırılmalıdır. Zira FETÖ’cülerin dışında devletin yanında olan devletine sahip çıkan tüm cemaatler ezilmişti. Bilhassa devletle hiçbir zaman derdi olmamış, devletin her zaman yanında durmuş İhlas cemaatinin ezilmesinin ardında bunların bulunması meseleyi aydınlatmaktaydı. İhlas Finans’ın içine hem sızmışlar hem de belini doğrultamayacak bir darbe indirmişlerdi. **Esat Coşan Hoca**’ya ve **Mahmut Hoca’nın damadına** yapılanlar da 28 Şubat’ın tokadını kimin yediğini gösteriyordu.

Evet, 28 Şubat darbesi sadece birine dokunmamıştı. O da çok geçmeden belki tam iç yüzü bilinmek üzere iken kahraman edilmek için yurt dışına alındı. Artık korumacılarının elindeydi. 12 Eylül’de nasıl bulunamadı ise bu defa da asıl yuvasına çekilmişti.

Diğer taraftan 28 Şubat cuntasının ortaya çıkardığı siyasi iktidar, ülkeyi iki senede batırdı. Belki de tarihinde ilk kez esnaf sokaklara döküldü. Artık bu selin önüne geçilemezdi.

Sayın Recep Tayyip Erdoğan ve ekibinin iktidara yürüyeceği belliydi. Ancak Erdoğan hapisteydi. Hapisteki liderin partisi iktidara yürümüş ama o partisinin başında değil. Bu durum gitgide kendisini kahraman yapacaktı. Onu yıpratılmak için bu gidişin önüne geçmek lazımdı.

Müthiş bir senaryo ile Erdoğan’ı siyasi yasaklı durumdan çıkartıp ve Siirt’te seçimleri iptal ettirip partinin başına yani Başbakanlığa taşıdılar. Acaba bu sırada bu işin içinde bulunanlar şöyle bir talepte bulunmuşlar mıydı? Yola F.G. ile devam edeceksin veya F.G’nin hizmetlerine dokunmayacaksın. Ben bundan eminim. İleride bu konuda Sayın **Recep Tayyip Erdoğan**’ın hatıralarının çok önemli olacağını ve her şeyi aydınlatacağını düşünmekteyim.

Yine şuna adım gibi eminim ki Sayın Recep Tayyip Erdoğan F.G’yi o gün mimlemişti. Ancak kime güvenecekti? Kim kendinden, kim ondan yana bilmek anlamak mümkün müydü? Bunun için zamana ihtiyaç vardı. 28 Şubatçı kadrolar ile Gülen’in kadrolarını aynı elin oynattığını anlamak elbette kolay değildi. Bu sebeple Sayın Erdoğan’da Fatih Sultan Mehmed gibi; **“Yapacaklarımı sakalımdaki kıllardan biri bilse koparıp atarım”** anlayışının hâkim olduğunu düşünmekteyim.

Ak Parti'nin iktidara yürüyüşünden itibaren ise artık cemaat bambaşka bir şekil alacaktı. Üçüncü on yıla giriliyordu. Bu dönemi kendileri için dünyaya hakim olma devresi olarak adedeceklerdi.

28 Şubat'tan bunalan millet ezici bir çoğunlukla Ak Parti'yi iktidara taşıırken sanki başarı Gü-lencilerin imiş gibi bir hava yayıldı. Bütün faaliyetlerine hız kazandırıldı. Dinlerarası diyalog çalışmaları en üst raddeye çıkarıldı. Bütün dünyada hahamlar, papazlar imamlar beraber koro halinde şarkılar, ilahiler seslendiriyorlardı. İşadamları turizm gezileri gibi okullarına taşınıyor döndüklerinde gözyaşları ile Hizmet hareketini ve başarılarını anlatıyor gönüllü dailik (propa-gandist) hizmetleri veriyorlardı. Türkiye'nin her kesiminden paralar bu terör örgütüne akar hale getirilmişti. Öyle ki Bülent Arınç, *“devletin yapamadığını Hocaefendi yapıyor”* diyerek tam destek olurken içyüzlerini araştırmak aklına gelmiyor ve daha beş yıl önce Milli Görüşe yönelik yıkıcı darbesini unutmuş görünüyordu.

Bu örgütün iç yüzünü anlatanlar bir anda herhangi bir suçla içeri alınıyor veya itibarsızlaştırılıyordu. Kıymetli dostum rahmetli **Mehmet Oruç Bey** (ölümü şüpheli), **Yümni Sezen** ve yine rahmetli **Aytunç Altındal** (ölümü şüpheli) bunlardandır.

Öte yandan 1983'de başlayan özel okul, yurt, dersane faaliyetleri 20 yılını doldurmuş bulunuyordu. Her yerde her meslekte bunların adamları vardı. Şimdi artık yurt içinde özel üniversite-ler, ihtisas liseleri açılıyordu. Devletin bütün kadroları bunlarla dolmaya başlamıştı.

Bu ihanet şebekesinin gençleri kendilerine nasıl bu kadar bağlı kıldıkları bugün insanların zihnini en fazla kurcalayan bir sorudur. Oysa 1985'lerden beri sınavlarda soru vermek suretiyle en önemli yerlere adam yerleştirenler bu adamları asla boş bırakmıyordu. Bunlardan soru alarak imtihanı kazananlar artık bunların gönüllü neferi olmaktaydılar. Mankurtlaştıklarının farkına varamıyorlardı. Kendilerini dünyayı fethetmiş cihangirler gibi görmekte idiler. Ana babalar ise Müslüman bir cemaatin yani hocaefendinin kanatları altında diyerek kendilerini tatmin etmekte idiler. Öyle ki 2005-2012 yılları arasında bütün sınavların şaibeli olması neyin göstergesi idi. Ayrıca İslam'ı dünyaya yaydıklarını zanneden bu dailerin en basit dini kural-lardan dahi haberleri yoktu. Tam bir din cahili idiler.

Bu arada diyalog tuzakları da hız kesmeden devam ediyor ve artık açık açık yürütülüyordu.

Diyanetten sorumlu devlet bakanı Prof. Dr. Mehmet Aydın'ın hezeyanları artık manşetlerdeydi. Diyalogun teorisyenlerinden olan bu adam *“Kur'an-ı kerim tarihseldir, yüzde kırkı de-ğiştirilmeli veya çıkarılmalıdır”*, demişti. **Recep Tayyip Erdoğan**'ın ikinci seçimde ilk bu adamı yemesine dikkat olunmalıdır. Onlara cevap vermesi gereken ilahiyatçılar ise emir ala-bilmek üniversitelerde rektör dekan olabilmek için Pensilvanya'ya selam durmaya gidiyorlar-dı. İlahiyatçı Prof. Dr. Suat Yıldırım Zaman gazetesindeki bir makalesinde İsa aleyhisselami şahsı manevi olarak tanımlayıp F.G.'nin şahsında ortaya çıkacağına kadar iddia etmişti.

Ancak sihirli hizmet kelimesi nasıl bir şey ise, bütün ihanetlerin üstünü örtüyordu. Neye hiz-met olduğuna hiç dikkat eden yoktu.

Mesela, dünyadaki hiçbir okulunda mescid olmaması neyin işaretiydi? Anadolu'nun karın tokluğuna hizmet sevdasıyla yola çıkan havarileri namazlarını nerede kılıyorlardı? Neden gösteremiyorlardı? Hani diyalog ve hoşgörü vardı? Hoşgörü denen şey sadece Hıristiyanlara mı yönelikti?

Kurbanların kesilmediği dile getiriliyor bunu herkes biliyor fakat yine de bütün kurbanlar oraya akıyordu. Milletin yıllarca oraya kestirdiği veya kestirdiğini zannettiği kurbanlarını şimdi bir kere daha düşünmesi gerekecekti.

Yine 2003 yılından itibaren önce **“Yabancılar Türkçe Yarışması”** ve daha sonra **“Uluslararası Türkçe Olimpiyatları”** denilen yarışmalar başlatılacaktı. 4. Türkçe Olimpiyatlarının finalinde **“Bütün dinler buluşuyor, biz hepimiz kardeşiz”** mesajıyla **“Bütün müminler kardeşir”** düsturu yıkılacaktı.

Hizmetin görüntüsünü yansıtan bu yarışmalarda dünyanın her yerinden kız ve erkek öğrencilerin şarkılarını millete gözyaşları içinde izlettirmeye başlamışlardı. Belki de ömründe bir kere şarkı türkü dinlemek için salonlara gitmemiş insanlar, Türkçe şarkı söyleyenler İsraili, Amerikalı, Gürcistanlı olunca zevkten kendinden geçer olmuşlardı. Final bölümünde en önde oturan Bülent Arınç Moldovyalı kız şarkı söylerken gözünden yaşlar gelirdi. Ertesi gün talebelerime bu konuyu ifade ederken:

“Be adam elin Moldovyalısını ne dinleyip ağlıyorsun? Git Yıldız Tilbe’yi dinle de ağla, hiç olmazsa Yıldız Tilbe bizden biri” derdim. Söylediği şarkıdan başka tek kelime Türkçe bilmeyen bu gençler, nedense bizim insanımızı ağlatmaya yetiyordu. Sanki hafız-ı kurra dinliyor gibi vecde geliyorlardı.

Bu müzik işi o hale getirilecek ti ki Peygamber efendimizin doğum gününü C.başkanı Abdullah Gül’ün katılımıyla Mevlit Kantat Promiyesine dönüştürülecekti. Bu prömiyerin ne olduğunu hala milletimizden kimse anlamış değil. Demirel’in **“işte çağdaş Türkiye”** dediği günleri hatırlatıyordu. Dinimize ve kandil günlerine ağır bir darbe olan **Kutlu Doğum Haftasını** çıkaranağın ardında bunların ve akıl hocalarının da yabancı bilim adamları olduğu artık idrak edilmelidir.

Nihayet sıra camilere müdahaleye gelmişti.

Hutbelerde **“Allah indinde tek din İslamiyet’tir”** ayetine okunma yasağı getirildi.

Camiler sıralarla doldurulmaya başlandı. Sanki Türkiye bir haftada kötürüm olmuştu. Camiler kiliseleştirilmeye başlanmıştı.

Diyanet İşleri Başkanı’nın değişmesi ve Mehmet Görmez Bey’in bazı uygulamaları bunları yavaşlattı.

16 Nisan 2005 yılında 2.5 milyon basılan Ailem gazetesinde F.G’ye ait çok çarpıcı ifadeler yer aldı. Burada iman esasları üçe düşürülürken bir taraftan da imanda şek ve şüphe olmaz kaidesi yıkılıyordu. Şöyle ki:

“İman esasları, muhakkikîn yaklaşımı ile dört asla irca edilebilir ki, bunlar; Allah’a, âhirete, peygamberlere iman; bir de ubudiyet “veya” adalettir” (Prizma, 2 /162).

İnsanlar neden görmüyordu? Neden anlamıyordu? İmanın şartlarında “veya” denilebilir miydi?

Bu arada siyaseten 2007 yılından itibaren yeni darbe planlarını açığa çıkarma adı altında ortalığa toza dumana boğmuşlardı. Cambaza bak misali halkı bu korku ve endişelerle oyalarken hizmet ve önemli yerlere sızma faaliyetlerini başarıyla yürüttüler.

Yıl 2011. Faaliyet müddeti 30 yıl. Artık gücün zirvesine geldiklerinin bilincindeydiler. Son kaleleri de alacak ve nihai darbeyi indireceklerdi. Muhtemelen Recep Tayyip Erdoğan da bunun farkındaydı. Yeni seçim dönemim ustalık dönemim olacak diyordu.

Hangi konuda ustalıktı. Herhalde kimse anlamıyordu. Millet, devlet idaresi zannediliyordu. Oysa Erdoğan, 2010 yılında Mit’in başına Hakan Fidan Bey’i getirmişti. Bu bana göre tarihin dönüm noktası idi. Bu konuda en ağır tepkiyi neden Cemaat ortaya koydu acaba. Ayrıca her vesile ile onu neden itibarsızlaştırmak istediler, düşünün.

Şayet o gelmeseydi Tayyip Bey başka türlü ortadan kaldırılacaktı.

Tayyip Bey bu cephenin 30 yılın sonunda artık ülkeyi bitirme, teslim alma savaşına girişeceklerini biliyor muydu?

Tahmin ediyorum farkındaydı. Nitekim 12 Haziran 2011 seçimlerinde bu gurubu mecliste önemli ölçüde budadı. Bu durum hoşlarına gitmemişti.

2011 yılı Paralel örgütün Başbakan ile tamamen yollarını ayıracağı çok önemli bir olaya şahitlik edecekti. Ancak hadise bambaşka bir mecradaydı. Futbolda şike davası. Konu Fenerbahçe olunca yer yerinden oynamıştı. Türkiye’de ilk kez bir büyük kumpas sergileniyordu. Ortalık toz duman oldu. Bir taşla birkaç kuş vurulacaktı. Futbol fanatıklığı yüzünden hiç kimse olayın gerisindeki gücü sezemedi. Ancak şike konusunda mecliste yeni bir kanun çıkarıldığında zaman gazetesinin önemli yazarları kendilerini ele verdiler. **“Eskiden iyi bir başbakanımız vardı diyeceğiz”** ve **“Küçük rica yüzünden büyük ricayı kırdın”** diyerek Erdoğan’la yollarının ayrıldığını açıkça deklare ettiler. Bir cemaatin şike kanunu ile bu kadar ne ilgisi olabilirdi? Çıldırılmaları, ileride kullanabilecekleri bir büyük camiyayı (Fenerbahçe taraftarları) ele geçirememekten mi kaynaklanıyordu? Şurası muhakkak ki artık yollar ayrılmıştı.

Nitekim Başbakan, 2012 yılı Türkçe Olimpiyatlarında F.G’yi ülkeye davet ettiğinde paralelci yazarlar neredeyse kudurmuşlardı. Bu davet hiç hoşlarına gitmemişti. F.G. bu davete karşılık Türkiye’yi emin ve güvenilir olmayan bir ülke olarak lanse etti. Emin ve güvenilir ülke hangisiydi(!). Ayrıca, **“bir kısım kazanımların hafazanallah kaybedilmemesi için yüzde bir ihtimalle oraya gitmeniz bu hususlara zarar verecekse gitmem”** diyordu. Türkiye’ye gelmekle hangi kazanımlarını kaybedecekti acaba?

Öte yandan bu büyük ihanet çetesi, ele geçirdiği kadrolar, bulunduğu konum ve arkasında duran gücün kuvvetinden emin olarak, bütün milletin gözü önünde inkar edilemez operasyonlarını başlattı. Gezi olayları 17 ve 25 Aralık darbeleri. Paralel örgüt bütün bu ihanet girişimlerini yürütüyor fakat yazılı, görüntülü ve sosyal medya yandaşlarıyla hadiseleri sulandırmayı da başarıyordu.

Cumhurbaşkanı da artık kartını sonuna kadar açmıştı. **“Bu bir ihanet çetesiydi”**. **“Paralel devlet girişimiydi”** ve **“bunlar terörist olup haşhaşiler”** idiler.

Türkiye neler olup bittiğini önceleri pek anlamadı. Ancak belki de ilk kez sorgulamaya başlamıştı. Bir tarafta 34 yıldır desteklemekte oldukları bir cemaat bir tarafta 12 yıldır samimiyetinden emin oldukları bir lider. Liderin 12 yıldır yaptıkları meydanda idi. Taraftarları milletti. Fakat cemaat kimin yanındaydı. Belli değildi. Bütün millet ve devlet düşmanları yabancı güçler bu şer örgütün destekçisi idi. Bu durum yavaş yavaş milletin gözünü açmaya yetti.

Aslında Cumhurbaşkanı da yavaş yavaş onları gadaba sürükleyecek ve içindekileri boşalttıracak hamleleri yapmaktaydı. Zira insan kızdığı zaman içinde bulunan kötü duyguları açığa vurmuş.

Nitekim F.G'nin beddua seansı temiz inançlı milleti bu gruptan tamamen soğutacaktı. Zira yıllardır bir kez olsun Orta Doğu'da kan döken zalimleri kınamayanlar, Hristiyan'a, Yahudi'ye, Zerdüşt'e hoşgörü duyanlar sıra Müslüman'a gelince müthiş bir kin kusmaya başlamıştı. Evlerine ocaklarına ateş salıyordu.

Buna rağmen mankurtlaştırılmış beyinler maalesef yine uyanamadı.

Son yirmi yıldır her vesile ile söylediğim bir cümle vardı benim. Yirmi yıl sonra bu memlekette yerden mantar biter gibi Hristiyan biterse şaşırmayınız. Bu sözümün üzerinden 16 sene geçmiş dört senesi kalmıştı. 2013 yılında Paralel Devlet Yapılanması (PDY)'na karşı böyle bir savaş açılmamış olsa muhtemelen hadise kendiliğinden gelişecek Türkiye'de sokaklar boyunlarında haçlarla dolaşan gençlerle dolacaktı. Millet ise sokaktaki Türk Hristiyanları gördükçe ve yavruları oraya kaydıkça her gün ölecekti.

Son üç yıldır bu sözümü destekleyecek doneler de ortaya çıkmıştı. Nitekim artık şöyle söylüyordum.

“Altı sene önce bunların başlıklarına, sizler ileride ev ev gezip HDP'ye oy toplayacaksınız desem beni ne yaparlardı, diye sorduğumda Linç ederlerdi diyenlere buyurun işte durum son üç seneyi değerlendirin”.

Netice de bu ülke için II. Abdülhamid darbesi gibi bir darbeyi, sağduyulu bu millete en ağır hezimetini yaşatmayı ve bir anlamda ülkeyi işgal ettirmeyi planladılar. Bu ülke için düşünülen plandan belki darbecilerin yüzde sekseni bile haberdar değildi. Onlar samimi bir ihtilal yaptıklarını zannediyorlardı. Aynen II. Abdülhamid Han gittikten sonra başını taşa vuranlar ve dövünenler gibi olacaklardı.

Allah korusun başarılı olsalar bu defa millet de devlet de kalmayacaktı. Zira bu yeni bir yüz yılın darbesiydi. Türk milleti için yok oluşun darbesiydi. Her şey müthiş planlanmıştı. Senaryo diyenler hiç şüpheniz olmasın ya onların adamlarıdır. Ya da her devirde olduğu gibi safdil ve ahmak kimselerdir. Bunlar darbe olunca hataları sıralarlar olmayınca da, senaryo diyerek basitleştirmeye kalkarlar. Sanki her darbenin mutlak başarılı olması gerekiyormuş gibi. Osmanlıda gerçekleşen darbeleri biliriz. Peki ya gerçekleşmeyenler! Neden ve nasıl önlendiler acaba?

Osmanlıda Sancağı şerifin meydana çıkarıldığı hangi darbe başarılı oldu bir araştırınız. Sancağı şerifin meydana çıkarılması milletin meydana davet edilmesiydi. Milletin meydana çıktığı hiçbir darbe sonuca ulaşmadı. Darbeciler hepsinde ya sindirildi veya idam olundu.

Gezi olayları sırasında **“halkın yüzde ellisini zor tutuyorum”** diyen Cumhurbaşkanı aslında millete **“hazır ol”** mesajını vermişti. Millet son üç yıldır teyakkuza idi. Ancak darbelerden yıllardır çeken Türk halkı yüzde elli iki değil neredeyse yüzde doksan elbirliği gönül birliği ederek darbeye dur diyecekti.

Bu durum Türk milletine yeniden hayatıyet vermiştir. Batının köleliğinden kurtaracak bir darbedir. İyi değerlendirilmesi bataklığın tam kurutulması gerekir.

Evet plan kusursuzdu. 36 yıldır yapılan çalışmaların sonuna gelinmişti. İslam dünyasına sadece Türkiye’yi değil tüm dünya Müslümanlarını güdecek kukla bir halifenin gelmesi yakındı. Dünya beşten büyük diyen adamın dili kesilecekti.

Bir şeyi hesaplamıyorlardı.

O adam Allah’a ve milletine güveniyordu. Gücünü ve kudretini oradan aldığı her fırsatta ilan ediyordu.

“İnsanlara güveneni Cenabı Hak insanlara bırakır. Kendine güvenenleri yanına alır”.

Bir kişi ki yardımcısı Allah ola

Var kıyas eyle ki ol ne şah ola!

Evet, Pensilvanya’ya Amerika’ya CIA’ya ve daha nicelerine güvenenleri Cenabı Hak onlara bıraktı. Kendine güveneni yanına aldı. Beklenmeyen basit gelişmeler yaşandı. Samuel Eto’o’nun adını taşıyan vakfın 10’uncu yıl kutlaması kapsamında Messi, Neymar, Suarez, Maradona, Hazard, Iniesta, Drogba ve Arda Turan’dan oluşacak dünya karması ile Türkiye karması, 16 Temmuz’da Antalya Arena’da maç yapacaktı. Cumhurbaşkanı 15 Temmuz gecesi galaya neden gelmedi? Orada da özel darbe birliği var mıydı? Birtakım başka basit sebepler darbeci ihanet şebekesini erken harekete geçirtti. Cumhurbaşkanı kendi ifadesiyle de kılıpayı kurtuldu. Cenabı Hak Erdoğan’a, milleti meydanlara davet etme imkânını verdi. Onun daveti Osmanlıda sancak-ı şerifin meydana çıkarılması gibi oldu.

Millet, hizmet diyenlerin 36 yıldır kulluğu kime yaptıklarını, bunlara verdiği paraların kendi göğsüne kurşun olarak geri döndüğünü, İslam’a, bayrağa, ezana, vatana, millete ihaneti en acı bir biçimde yaşadı. Meclis binası dâhil devletin kalbi konumundaki müesseselerin bombala-

dığını dehşet dolu gözlerle izledi. Gölbaşı'nda Özel Harekât Daire Başkanlığındaki kahraman vatan evlatlarına acımasızca bomba yağdırıldığına yaşlı gözlerle inanamadan şahitlik etti. Gözyaşları kana döndü. Bütün bunlar, yıllardır dost bildikleri hain adamlar tarafından gerçekleştiriliyordu.

Fakat o necip millet de, bu ihanete kayıtsız kalmadı. Liderinin daveti üzerine sadece bayrağını kaparak dilinde Allah nidaları ile meydanlara sokaklara döküldü. Göğsünü topa, tanka, kurşuna siper ederek bir anlamda 36 yılın diyetini ödedi.

Milletin bu darbesi, kuklaları yok ettiği gibi yüz yıldır kukla oynatıcıları da açığa çıkardı. Bu itibarla devletimiz yeniden güçlü günlere yelken açabilecektir. Bunu için milletimizin birlik ve dirliği, istikameti için önemli adımlar atılmalı maşa, kukla ve hain üreten bataklıklar kurtulmalıdır.

Bu da en mühim olarak eğitimden geçmektedir. Bu milletin varlığı iki şeye bağlıdır. Millilik ve doğru İslamiyet. Yani Müslüman milletimize İslamiyet'in doğru öğretilmesi. Zira bin seneden beri Müslüman milletimize ve devletimize Ehl-i sünnet itikadı denilen inanış sahiplerinden asla bir ihanet ve ayaklanma sadır olmamıştır. Doğru yoldan çıkınca artık millilikte bozulmakta vatanını milletini bayrağını rahatça satabilmektedir. Son olay bunun en açık göstergesi olmuştur.

Zira kökü dışarda mezhepsiz, radikal (Abduh, Afgani benzeri kişiler) ve ılımlı İslam (F.G. ve avanesi) denilen bozguncu tipler her zaman kullanılmaya açık olmuşlardır.

Oysa örnek şahsiyetlerimiz **Ahmed Yesevi, Mevlana, Yunus Emre, Akşemseddin, Somuncu Baba, Hacı Bayram-ı Veli, Aziz Mahmud Hüdayi** gibi mutasavvıflarımız **Alparslan, Çağrı Bey, Bilge Kağan, Fatih Sultan Mehmed, Yavuz Sultan Selim, Kanuni, II. Abdülhamid Han** gibi hakanlarımızı gençlerimize öğretmek eminim onları bu vatanın, bayrağın, ezanın, milletin, dinin gerçek sevdalısı kılacaktır.

Bu itibarla devletimiz, milliliğe büyük önem vermeli ikincisi de 1100 yıllık mensubu bulunduğumuz dinimizin gençlerimize en iyi şekilde öğretilmesi için gereken adımları atmalıdır. Yeni din, yeni yorum diyenler her zaman bozguncular olmuştur. Bunlar Yunus Emre'nin;

Peygamber yerine geçen hocalar

Bu halkın başına zahmetli oldu

Özdeyişine uygun olarak halka ve millete hep zahmet vermişlerdir

Rahmetli Erol Güngör 1978'de:

“ABD, SSCB'ye karşı şimdilik İslam dünyasını kullanıyor. (Müslümanlardan tarafmış gibi davranıyor.) Eğer SSCB biterse, o zaman dünya tek blokludur ve ABD'nin tek düşmanı İslam olur” diyordu.

Tarih Őuurunun ne kadar 6nemli olduğunu 6nl6 m6tefekkimizin bu ifadeleri yansıtıyor mu? Gençlerimize tarih Őuurunu ve model tarihi Őahsiyetlerini de en doğru bir Şekilde 6Đretmek devletimizin vazifesi olmalıdır.

Cenabı Hak 6lkemizi ve milletimizi bir b6y6k, belki tarihin en b6y6k fitne ve belasından ve peŐinden gelecek yabancı tasallutundan, iŐgalinden muhafaza eyledi.

Millete de ders 6ıkarmayı, ibret almayı, birlik ve beraberliğini muhafaza etmeyi nasip eylesin.

Prof. Dr. Ahmet Şimşirgil